

[Valdemar Thomsen.]

geringen og for os alle i øvrigt kan ikke være et saadant Ønske fra Tjenestemændene, men derimod: Er Lønstigningen paakrævet, og er den forsvarlig? Begge Spørgsmaal maa efter min Mening besvares med et bestemt Nej. Det maa de alene af den Grund, at Stigningen vil forøge den bestaaende økonomiske Ulighed paa en saadan Maade, at den svage, for ikke at sige den svageste Part, nemlig Landbruget, økonomisk set vil blive trykket fuldstændig i Knæ af de forøgede Byrder, der her bliver Tale om. Landbruget kan, som jeg sagde før, ikke skrive de forøgede Omkostninger paa Regning og maaske tilmed tage Avance af Beløbet. Meget betegnende gaar man her frem, som jeg ogsaa bemærkede før, efter helt andre Principper, end naar Talen er om Hjælp til Landbruget. Det, vi staar over for, er ikke Demokrati og Folkestyre, og jeg forstaar ærlig talt ikke, at nogen Landmand, uanset hvilket Parti han tilhører, kan gaa med til den Lønstigning, der her er Tale om og gaa ud til Vælgerne og sige: Tjenestemændene fik et Tillæg, men til jer, der trænger allerhaardest, blev der slet ingenting!

Mon det ikke snart vil gaa op ogsaa for Landmænd her i Salen, at Talen om, at Stemmeseddelen er den eneste Vej frem, er en fuldkommen selvopgivende Politik? Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har som Landboforeningsformand fremsat nogle Udtalelser, som han fortjener Tak for, og som jeg kan give min fulde Tilslutning. Jeg skal slutte med følgende ganske korte Citat af det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen:

„Alle andre Erhverv har brugt og bruger denne Vej. At nøjes med at benytte den politiske Stemmeseddel og derigennem appellere til Højmodighed hos politiske Repræsentanter for andre Erhverv, det er Trællens Arbejdsvilkaar, og det vil heller aldrig faa andet end Trællens Løn.“

Aksel Larsen: Maa jeg have Lov til at bede det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen om at forklare os lidt nærmere, hvad der var den dybere Betydning af hans Betragtninger over Stemmeseddelen, der aabenbart ikke duer som Vaaben i den politiske Kamp; det kunde have sin Interesse at vide, hvad Det frie Folkeparti mener om dette.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen søgte at klare sig uden om mine Spørgsmaal ved at tale om, hvorvidt L. S. er tilstrækkelig anerkendt og kompetent til at forhandle med Regeringen, og hvad jeg

mener derom. Det vedkommer ikke mig, men det vedkommer L. S., om de selv mener, de er tilstrækkelig anerkendte og kompetente til at forhandle med Regeringen. For mit Vedkommende kan jeg ikke se, der skulde være nogen Organisation her i Landet, der ikke var tilstrækkelig kompetent til at forhandle med Regeringen, det er slet ikke noget Spørgsmaal at stille; men for at gøre det enklere for det ærede Medlem, der synes at have svært ved at fatte, skal jeg sige rent ud, at jeg anser L. S. for at være kompetent til at forhandle med hvem som helst i hele Verden, deriblandt Regeringen. Men hvis L. S. saa kommer i Forhandling med Regeringen — saaledes som de jo har været, og de opnaaede derved Aftaler om visse Foranstaltningers Gennemførelse —, vil det ærede Medlem saa i Rigsdagen protestere imod, at der kommer noget saadant fra en Overrigsdag et eller andet Sted?

Jeg beder det ærede Medlem Hr. Christmas Møller undskylde, hvis jeg skulde have overdrevet. Maaske kan jeg formulere det mere rigtigt saaledes, at det ærede Medlem stillede det samme Spørgsmaal i 17 forskellige Variationer. Jeg talte nemlig efter, jeg tror, det ærede Medlem sagde „Besked“ 17 Gange, men vi kan jo kontrollere det, naar Fortrykket kommer — Ordet „Besked“ er jo overhovedet det Ord, det ærede Medlem benytter mest. (*Christmas Møller: 17 forskellige Spørgsmaal*). Ja, det ærede Medlem vil maaske mene, det var lidt mere end Variationer — den ene Gang spurgte det ærede Medlem: hvordan med Valutacentralen? den anden Gang: hvordan med Lønningerne? og den tredje Gang: hvordan med Landbruget? o. s. v. — men alle disse Spørgsmaal skulde vel skaffe det ærede Medlem Klarhed over den ene Ting: Regeringens økonomiske Politik i al Almindelighed. Men bortset fra det forekommer det mig ret overflødigt at stille disse Spørgsmaal til en Regering, som gennem jeg ved ikke hvor mange Aars økonomiske Virksomhed tilstrækkelig tydeligt har vist, hvilken økonomisk Politik den fører — eller rettere sagt Mangel paa økonomisk Politik.

Ministeren havde faaet den Forstaaelse, at det var tvivlsomt, om jeg vilde stemme for Lovforslaget. Jeg begriber ikke, hvor Ministeren har faaet den Opfattelse fra, og jeg vil da for at forebygge, at den skal gaa igen i Ministerens Partiorgan, sige, at jeg har ikke talt derom, men jeg har af Hensyn til Udformningen af de Ændringsforslag, vi agter at stille, Ændringsforslag,